

overhovedet at orientere sine regeringspartnere, så vidt jeg har forstået? De, der har været til stede i salen i dag, har i hvert fald ikke vidst noget om det.

Sådan et storcenter vil suge omsætning til sig fra hele Østdanmark. Det kommer så nogle få år efter, at Fisketorvet hernede er blevet bygget færdigt. De skal tilsammen have en omsætning på mindst 4 mia. kr., og det er lige så meget, som der sælges for i hele København City. Det vil ødelægge handelsmiljøer på Amagerbrogade, i City, i Roskilde, i Køge, ja, som sagt i hele Østdanmark. Det er selvfølgelig meningen med det. Det vil ødelægge trafikstrukturen, det vil ødelægge målene for CO₂-udledning, osv. osv.

Og hvad skal vi sige til de provinsbyer rundt omkring i Danmark, som vi har forbudt at bygge centre på over 3.000 m², men nu skal vi have et på 60.000 m² i Ørestaden, for nu mangler der altså penge til ministerens projekt?

Det er tåbeligt, men jeg erkender, at når det kommer an på stemmer, så står man af. Det gælder altså målsætningen for trafikken CO₂-udledning, som man har opgivet. Den skal indløses af andre sektorer, for der er jo stemmer i bilisterne.

Hvad er der blevet af visionerne for Ørestaden, som skulle været et hightech-center, et IT-center med fancy virksomheder osv.? Jeg mener, at man skulle have haft is i maven og have fundet en anden finansiering i et stykke tid. De grunde, der ligger derude i Ørestaden, er Nordeuropas bedst beliggende grunde. De bliver penge værd. De ligger tæt ved et motorvejsnet, tæt ved en hovedstad og tæt ved en lufthavn. Man skulle have haft tid til at vente i stedet for at ødelægge det med den slags projekter her.

Hvad er landsplanlægning, miljø, bæredygtighedssnak værd? Hvad er selvstændige erhvervsdrivende værd i sådan et projekt som det her? Det går ud over de selvstændige erhvervsdrivende. De mange mindre udvalgsbutikker forsvinder fra bycentrene, og vi får nogle kedelige bycentre.

Miljø er altså noget, man går ind for, hvis det er de andre, der skal gøre noget ved det, men hvis det kommer i vejen for ens egne planer, så skidt med det. Hvis det kommer i vejen for regeringen, så dropper man de flotte målsætninger. Det er altså den miljøminister, der gentagne gange har prøvet at forklare os andre, hvad det er at være miljøvenlig, når vi ikke er det helt efter hans model. Jeg må sige, det varer længe, inden vi er til salg for slesk tale om miljø igen.

Jeg håber, at ministeren har denne her kattel, og jeg håber, at der er nogle, der vil hjælpe ham med at få den åbnet, så vi kan få det her projekt stoppet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det har på mange måder været en spændende debat, og jeg vil gerne afsløre, at jeg har fået en ny samlermani, som jeg gerne vil delagtiggøre Folketinget i med to citater. Jeg er nemlig begyndt at finde de gamle argumenter frem fra for mange årtier siden, hvor vi også i Folketinget har diskuteret Danmarks forhold til resten af Europa.

Jeg har et enkelt citat fra begyndelsen af 1970'erne, og det lyder således: »Det løser statsforbund, EEC nu bygger op, er ikke en trussel mod stormagternes suverænitet, men er et middel i stormagternes hænder til sammen eller hver for sig at opluge de små stater inden for EEC. Spørgsmålet er: Hvem skal bestemme Danmarks politik i fremtiden? Det er en utrolig uforskammethed, når de, der vil opgive Danmarks selvstændighed, forlanger af os andre, der vil bevare vores suverænitet, at vi skal møde med et alternativ. Alternativ til hvad? Til dette lands ophør og vort folks afslutning som selvstændig nation? Bevar Danmarks suverænitet, stem derfor nej til dansk medlemskab af EEC.«

Sådan gik det jo ikke. Danmark blev faktisk medlem af Fællesskabet, af EF, og Danmark er stadig væk en suveræn stat. Danmark beslutter stadig væk selv sine sociale systemer, sin folkepension, sit uddannelsessystem, sin indretning af velfærdssamfundet, hvilket hele dagens lange debat jo også har båret præg af, da det er det, der har været et af de store temaer.

Blot et andet enkelt citat, som også er fra begyndelsen af 1970'erne: »Eftersom der ikke findes nogen dansk lov om organisationspligt, kan der godt opstå følgende situation: En udenlandsk koncern opretter en virksomhed i Danmark, men finder de danske lønninger for høje. Så kan firmaet sige til f.eks. italienske arbejdere: Kom herop. I får mere end hjemme hos jer selv, men så skal I holde jer væk fra fagforeningerne. Og selvfølgelig skal de have mindre end deres danske kolleger. Alt, hvad man kan gøre herimod, er faglig boykot af virksomheden, men hvis den nu slet ikke beskæftiger dansk arbejdskraft, så hjælper boykotten ingen verdens ting, og så er der intet at gøre.«